

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Petru Ursache,
Judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2013, declarate de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan și inculpatul

Bulat Roman Anatolie, născut la 17 noiembrie 1981, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Circului 63.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Examinat în prima instanță: 25.05.2010-06.03.2012*
2. *Examinat în instanța de apel: 14.05.2012-31.01.2013*
3. *Examinat în instanța de recurs: 03.05.2013-05.06.2013*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 martie 2012, Bulat R.A. a fost achitat de învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Guseva Zinaida Mihail a fost respinsă.

2. Bulat R.A., de către organele de urmărire penală a fost învinuit de faptul, că la 16 decembrie 2008, în jurul orei 20.00, conducând automobilul de modelul „VW Vento” cu n/î CKT 363, în mun. Chișinău, pe str. Liviu Deleanu în direcția str. Alba Iulia, ajungând în apropierea blocului locativ nr. 1 de pe str. Liviu Deleanu, nu a manifestat prudență sporită la trafic, prin ce a ignorat cerințele art. 45 pct. (1) și (2) a Regulamentului de circulație rutieră care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, condițiile rutiere, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, încălcând de

asemenea și prevederile art. 46 lit. a) al RCR, care prevede că conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudența sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar asigura securitatea circulației sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă persoanele de vârstă înaintată, precum și persoanele cu semne evidente de invaliditate și ca urmare, cu partea frontală dreaptă a automobilului a comis tamponarea pietonului Guseva Z.M. care traversa partea carosabilă de la stânga spre dreapta relativ deplasării automobilului, cauzându-i leziuni corporale medii.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Bulat R.A. în baza art. 264 alin. (1) Cod penal – adică, *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau sănătății unei persoane.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul Olga Kelsa, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bulat R.A. să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, și cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de 1 an. În motivarea sa apelantul a invocat că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Guseva Z.M., martorilor Lipovanciuc N., Gusev M., Moscaliuc A., Purici C., Buga A., Gorban V., și materialele cauzei: procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 16.08.2009 și schița accidentului rutier anexă; procesul-verbal de examinare și verificare a stării tehnice a unității de transport; raportul de expertiză medico-legală nr. 142/D din 23.01.2009; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 23.01.2009; procesul-verbal al experimentului în procedura de urmărire penală din 19.08.2009; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 17.09.2009; procesul-verbal al experimentului în procedura de urmărire penală din 18.09.2009; raportul de expertiză medico-legală suplimentară cu nr. 2839/D din 09.04.2010; raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2774 din 12.12.2009.

3.1 Sentința a fost contestată cu apel și de către partea vătămată Guseva Z.M., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bulat R.A. să fie condamnat în baza art. 264alin.(1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, și cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de 2 ani, și admiterea integrală a acțiunii civile, invocând că instanța de fond nu a ținut cont de probele administrate la caz și a ignorat declarațiile părții vătămate, martorilor Gorban V., Moscaliuc A., Lipovanciuc N., Buga A., specialistului Lungu V.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2013, au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bulat R.A. a fost condamnat în baza art. 264 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 250 unități convenționale. Acțiunea civilă în partea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să decidă instanța de judecată în ordinea procedurii civile; iar în partea prejudiciului moral a fost admisă parțial și dispusă încasarea sumei de 10.000 lei din contul inculpatului în beneficul părții vătămate Guseva Z.M.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, analizând declarațiile părții vătămate, inculpatului, martorilor Lipovanciuc N., Gusev M., Moscaliuc A., Purici C., Buga A., Gorban V., experților Lungu V. și Lenta G., procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 16.12.2008; procesul-verbal de examinare și verificare a stării tehnice a unității de transport din 16.12.2008; procesul-verbal nr. 013021 din 16.12.2008 privind examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate; raportul de expertiză medico-legală nr. 142/D; raportul de expertiză autotehnică nr. 029 din 26.01.2009; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 23.01.2009; procesul-verbal al experimentului în procedura de urmărire penală din 19.08.2009; procesul-verbal de confruntare din 07.09.2009; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 17.09.2009; procesul-verbal al experimentului în procedura de urmărire penală din 18.09.2009; raportul de expertiză medico-legală suplimentară cu nr. 2839/D; raportul de expertiză autotehnică nr. 2774 din 12.12.2009; procesul-verbal al experimentului în procedura de urmărire penală din 22.02.2010; scrisoarea nr. 56 din 05.01.2012 a Secției Poliției Rutiere a CGP Chișinău; raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 286 și-a găsit confirmare fapta de încălcare de către inculpat a pct. 45 alin. (1) și (2) cât și a pct. 46 alin. (1) RCR, în modul descris în actul de învinuire.

Instanța de apel nu a admis afirmația că părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale grave, or prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 286 s-a concluzionat că spre deosebire de prevederile Regulamentului similar implementat în Federația Rusă, se consideră ca vătămare gravă, periculoasă pentru viață, numai fracturile oaselor bazinului asociate cu un șoc grav sau cu ruptura porțiunii membranoase a uretrei, iar experții medico-legali - Iurie Scurtu și Aurel Vicol, care au efectuat anterior expertize medico-legale, au utilizat metode autentice de cercetare medico-legală, în corespundere cu prevederile actelor normative în vigoare în Republica Moldova, concluziile lor fiind obiective și corecte (f.d. 226-239, v. IV). În asemenea circumstanțe instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de apel a luat în considerație prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal și pct. 6 al Hotărârii Plenului CSJ, care în cumul au dus la concluzia că scopul educativ și preventiv al

pedepsei numite inculpatului poate fi atins doar prin tragere la răspundere penală.

La evaluarea cuantumului prejudiciului moral instanța de apel a luat în considerare suferințele fizice ale victimei, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Conform practicii CEDO, constatarea unei violări furnizează prin sine o satisfacție echitabilă suficientă pentru prejudiciul moral cauzat reclamantului, motiv pentru care instanța de apel nu a admis cerințele părții vătămate de a-i fi încasat cu titlu de prejudiciu moral suma de 100.000 lei, or această cerință contravine spiritului art. 41 CtEDO, fiind exorbitantă și tinzând spre îmbogățire fără justă cauză. Din materialele cauzei, rezultă că starea sănătății părții vătămate a fost prejudiciată, aceasta fiind internată în spital, suportând tratament medical și fiindu-i cauzate suferințe fizice. Aceste suferințe au fost apreciate de instanța de apel în sumă de 10.000 lei, considerată echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral.

Cât privește prejudiciul material cauzat părții vătămate, în mărime de 89.415,72 lei, instanța de apel a admis în principiu acțiunea civilă în această parte, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța în ordine civilă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procurorul, Pavel Guțan, în care solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecări în instanța de apel, în alt complet de judecată. Criticile formulate de recurent privesc, în esență, temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, motivînd prin faptul că instanța de apel nu a luat în considerație la stabilirea pedepsei:

- gradul de pericol social al infracțiunii comise;
- circumstanțele de fapt al cauzei, și anume viteza de 63 km/oră, cu care se deplasa inculpatul prin localitate;
- inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă;
- inculpatul nu și-a recunoscut vina ce impune stabilirea unei pedepse principale privative de libertate și necesitatea aplicării pedepsei complementare de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport;
- instanța de apel contrar sancțiunii nu a aplicat pedeapsa complementară obligatorie.

5.1 Inculpatul de asemenea a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea deciziei și menținerea sentinței, bazîndu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, motivînd, că instanța de fond corect a constatat că inculpatul nu a încălcat regulile de circulație, deplasîndu-se regulamentar, cu viteză în limitele admise, nu a dispus de posibilitatea tehnică de a evita tamponarea; organul de urmărire penală nu a anexat probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate; partea vătămată nu s-a

asigurat că nu împiedică circulația rutieră la traversarea străzii în loc neregulamentar.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Analizând decizia, Colegiul penal atestă faptul că, instanța de apel corect a stabilit starea de fapt și de drept ce a dus la admiterea apelurilor procurorului și părții vătămate. Astfel, verificând declarațiile părților, martorilor, experților și cercetând documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblul – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel corect a concluzionat că fapta de încălcare de către inculpat a pct. 45 alin. (1) și (2) cât și a pct. 46 alin. (1) RCR, în modul descris în actul de învinuire, și-a găsit confirmare, iar vătămarile corporale medii depistate la partea vătămată sunt în legătură cauzală cu acțiunile comise din imprudență, prin forma neglijenței, de către inculpat la data de 16 decembrie 2008.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel corect a conchis că declarațiile inculpatului pe întreg proces penal, sunt identice în susținerea nevinovăției sale, însă nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea lui, deoarece există probe care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei dovedesc cu certitudine vinovăția în săvârșirea faptei incriminate prin rechizitoriu. Astfel, potrivit declarațiilor inculpatului rezultă că carosabilul nu era iluminat și că a observat din timp pietonul la mijlocul drumului, dar nu a încercat să micșoreze viteza, cu atât mai mult că potrivit pct. 47 alin. (1) lit. a) RCR pe drumurile publice în localitate există limita de viteză, impunându-se deplasarea cu 50 km/oră, însă el s-a deplasat în continuare cu aceeași viteză de 62 km/oră, considerând că partea vătămată, văzându-l, se va opri. Atitudinea neglijentă a inculpatului față de regulile de circulație și securitate la trafic, corect a fost dedusă de către instanța de apel și din scrisoarea nr. 56 din 05.01.2012 a Secției Poliției Rutiere a CGP Chișinău (f.d. 73, v. IV), conform căreia în privința lui Bulat R.A. au fost întocmite mai multe procese verbale cu privire la contravenții administrative, în baza art. 121 CCA și art. 240 și 235 CC, încălcări ce reprezintă rezultatul deplasării cu viteză ce depășește limita reglementată de RCR.

Instanța de recurs consideră legală și întemeiată concluzia instanței de apel ce rezultă din declarațiile părții vătămate și a martorului Gorban V., precum că până la tamponare automobilele ce s-au deplasat înaintea automobilului condus de inculpat, au frânat și chiar au ieșit pe contrasens, prin urmare, reieșind și din aceste împrejurări inculpatul urma să manifeste atenție sporită și să țină cont că în față există obstacol, micșorând viteza până la limita care i-ar asigura securitatea circulației sau chiar să se oprească.

În acest aspect, Colegiul penal va statua corectă și justă constatarea instanței de apel precum că inculpatul a acționat cu neglijență, or el a avut posibilitatea de

a respecta regulile de securitate a circulației rutiere și de a prevedea consecințele prejudiciabile, însă a considerat în mod ușuratic că le va evita, de vreme ce acesta în timpul deplasării nu a ținut cont de condițiile rutiere, pe timp de noapte și de iarnă, cu o vizibilitate redusă condiționată prin prezența autovehiculelor din față și iluminarea slabă a carosabilului cât și prezența pietonului pe mijlocul carosabilului.

De asemenea, în mod just Curtea de Apel a apreciat rapoartele de expertiză autotehnică, prin care s-a concluzionat că inculpatul nu dispunea de posibilitate tehnică de preîntâmpinare a tamponării pietonului, folosind sistemul extrem de frânare, ca probă contradictorie cu restul materialului probator, care nu prezintă temei de îndoială și nu prevalează asupra celorlalte materiale probatorii prin care s-a confirmat împrejurarea, recunoscută și de inculpat, că pietonul a fost văzut pe carosabil din timp, deoarece pentru justa soluționare a cauzei nu are importanță dacă șoferul avea posibilitatea să observe deplasarea pietonului de la bordura stângă, deoarece inculpatul a declarat că a văzut pietonul din timp, de la o distanță cuprinsă între 10-40 m., neputându-se constata că pietonul a fost în afara vizibilității șoferului. Mai mult ca atât, ținând cont de încălcările admise de inculpat în timpul conducerii mijlocului de transport la 16 decembrie 2008, nici nu era nevoie de a stabili dacă șoferul avea sau nu posibilitatea evitării tamponării pietonului.

Colegiul constată că, instanța de apel corect a interpretat probatoriul administrat în cauză și ca urmare întemeiat a încadrat acțiunile inculpatului Bulat R.A. în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare corporală medie.

Reieșind din cele relatate, Colegiul constată că este nefondată critica formulată de inculpat în recurs, în sensul că, instanța de apel în mod nelegal, i-ar fi reținut în sarcina lui vinovăția în săvârșirea infracțiunii prevăzute în art.264 alin. (1) Cod penal, și ca urmare se atestă faptul neincidentei în cazul supus judecării a temeiului de casare invocat și anume art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel este cea care a procedat la o corectă încadrare în drept, stabilind ca fiind întrunite toate elementele componente ale infracțiunii imputate, inclusiv și vinovăția inculpatului.

Având în vedere probele administrate și starea de fapt reținută în rechizitoriu, coroborate cu împrejurările că, inculpatul pentru prima dată a comis o infracțiune mai puțin gravă, personalitatea inculpatului (caracteristica pozitivă), prezența pretențiilor de ordin moral și material, prezența circumstanțelor atenuante, lipsa circumstanțelor agravante, cât și consecințele survenite – vătămări corporale medii și în conformitate cu prevederile art. 4, 7, 61, 75-77 Cod penal, în cumul cu pct. 6 a Hotărârii Plenului CSJ despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației în cadrul examinării cauzelor penale referitor la încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a

mijloacelor de transport, și anume încălcarea de către victimă a prevederilor art. 114 alin. (1) din RCR, instanța de recurs constată întemeiată concluzia instanței de apel că nu este rațional ca inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cea mai aspră prevăzută de sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal - închisoare, cum a solicitat acuzarea și partea vătămată în apel, ci pedeapsa neprivativă de libertate – amenda în mărime de 250 u.c.

Colegiul atestă că instanța de apel întemeiat a luat în considerație la stabilirea pedepsei, încălcarea termenului legal prevăzut pentru înaintarea învinuirii prin prisma art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, reieșind din materialele cauzei, conform cărora inculpatul a fost recunoscut în calitate de bănuțit la 23.01.2009 (f.d. 45, v. I) și pus sub învinuire la 14.05.2010 (f.d. 126, v. II).

Concluzionând cele menționate, Colegiul apreciază că nu sunt fondate nici motivele de critică din recursul procurorului, întemeiate pe temeiul de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, prin care se solicită înăsprirea pedepsei, față de împrejurările și modalitatea în care a fost comisă fapta, de gradul de pericol social al infracțiunii comise, criteriile în raport cu care instanța de apel a stabilit întemeiat categoria pedepsei aplicate, cât și a dozat corespunzător cuantumul acesteia.

Cu referire la argumentul procurorului privind ignorarea instanței de apel la stabilirea pedepsei a faptului nerecunoașterii vinovăției, Colegiul reține că nu are relevanță la caz, deoarece conform art. 64 alin. (2) pct. 2) și art. 66 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, nerecunoașterea vinei se apreciază ca un drept al bănuțitului, învinuitului și inculpatului de a nu se autoincrimina, adică de a tăcea și a nu mărturisi împotriva sa, drept ce rezultă și din prevederile art. 8 Cod de procedură penală – prezumția nevinovăției, dar nu ca o circumstanță agravantă, care nici nu este prevăzută de art. 77 Cod penal.

În privința argumentului invocat de procuror privind neaplicarea de către instanța de apel a pedepsei complementare obligatorii contrar sancțiunii, Colegiul îl apreciază eronat, deoarece sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede „cu amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani”.

Reieșind din contextul sancțiunii date, inculpatul în baza acestui articol poate fi sancționat în cazul „amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale”, fără aplicarea pedepsei complementare, întrucît fraza „cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani” se referă doar la pedeapsa cu închisoarea. Astfel, efectuînd o analiză a sancțiunilor prevăzute de Codul penal constatăm, că în cazul în care pedeapsa complementară este prevăzută pentru mai multe feluri de pedepse principale din sancțiunea articolului, legislatorul indică expres, că pedeapsa complementară se aplică „în toate cazurile”. Astfel, ca exemplu Colegiul

menționează sancțiunea aceluiași articol 264 numai că alin. (2) Cod penal, care prevede următoarea sancțiune: „cu amendă în mărime de la 600 la 1000 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani, **în toate cazurile** cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani”. Deci, în cazul art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport este prevăzută doar pentru pedeapsa principală - închisoare, nefiind indicat că aceasta poate fi aplicată în toate cazurile.

Din acest punct de vedere Colegiul conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință procurorul, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii.

În recursul ordinar declarat de procuror, decizia recurată este criticată, și prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală. Analizînd temeiul de casare menționat, Colegiul reține că o hotărîre judecătorească este supusă casării, în temeiul acestui punct cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, Colegiul constată că, în cauză, instanța de apel, respectînd prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. De asemenea, lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelurilor declarate, decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivului hotărîrii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Față de considerentele ce preced, Colegiul penal constată, că instanța de apel, la examinarea apelului declarat, a respectat cerințele art. 101, 414, 417 Cod de procedură penală, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul, în conformitate cu pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, conchide că temeiurile indicate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 431-432 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2013, declarate de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan și inculpatul Bulat Roman Anatolie, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 iunie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător:	Nicolae Gordilă
-------------------	------------------------